

[Lange.]

maalet om Importørbegrebet, paa hvilket Omraade man til at begynde med indførte en Ordning, der efter Importhandelens egen Mening, efter Organisationernes Mening, var uretfærdig, en Ordning, der naturligvis har været til Fordel for enkelte, men med Hensyn til hvilken Organisationerne trods dette ønskede en ny Fortolkning af det saakaldte Importørbegreb, fordi man maatte tage et retfærdigt Hensyn til alle. Man har, som det ærede Medlem, der talte for Venstre i Gaar, ogsaa fremhævede, Gang paa Gang under Forhandlingerne — og det har maaske i visse Tilfælde været Betingelsen for, at vi gik med — lovet at tage Spørgsmaalet op til Overvejelse og finde en ny Ordning, men Løfterne er ikke blevet holdt. Igenem den forkerte Fortolkning af Importørbegrebet har man gjort mange Importører Uret, og man har i Særdeleshed gjort Uret over for Provinsens Importører, da den Kategori af Importører, som ikke har den udenlandske Faktura, ikke har noget som helst Udtryk for, om man er Importør eller ikke, ganske naturligt findes i større Udstrækning i Provinsen end i København. De har lidt under denne Ordning i alle disse Aar, og den skete Fortolkning har naturligvis ogsaa ført til en Forhøjelse af Prisniveauet.

Jeg tror, den høje Regering havde staaet sig ved at tage Erhvervenes Henvendelse paa en anden Maade, end den tog den. Jeg tror, Regeringen havde været tjent med at opfatte den som en Haandsrækning, der ved Forhandling mellem Regeringen og Erhvervene kunde have ført til, at vi kom ud af eller i hvert Fald fik paa-begyndt en Afvikling af dette uheldige System. Der er næppe mere megen Slagkraft i, som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (P. Christensen) gjorde det i Gaar, blot at henvise til Valgene; han henviste i Gaar særlig til Landstingsvalget i 1936, der, som han sagde, havde givet Regeringen Bemyndigelse — det maa altsaa have været en Bemyndigelse ved Lotdrækning — til at fortsætte det bestaaende System. Man skulde hellere erkende fra Regeringens Side, at Vælgerne ikke har været klar over eller haft Mulighed for at bedømme, paa hvilket Tidspunkt man kunde paabegynde Afviklingen af dette System, under hvis Restriktioner Erhvervsudviklingen naturligt maa stivne.

Der var en Tid, lige efter Krigens Afslutning, da mange troede, at København havde store Betingelser for at blive Nordens og Østersøens Handelscentrum. Disse

Drømme drømte man ikke mindst fra Regeringspartierne Side, men de gik jo ikke i Opfyldelse. Men vi har alligevel mange naturlige Betingelser for som Handelsnation paa den Plads, vi ligger paa, at indtage en førende Stilling. Som jeg har sagt, vor Beliggenhed alene giver os en naturlig Adkomst dertil, vore mange Dampskibsforbindelser og Handelsforbindelser med alle Verdens Lande, vore dygtige Købmænd, vore Handelstraditioner og det gode Ry for Hæderlighed, som den danske Købmandsstand har overalt i Verden, alt dette har givet os og vil under friere Forhold ogsaa i Fremtiden kunne give os gode Betingelser for at være en førende Handelsnation, for at tilføre Landet Handelsfortjeneste, hvad der vil sige det samme som at tilføre Landet fremmed Valuta.

Men under denne Ordning forspildes vore Chancer; i Stedet for at være førende sækker vi agterud, og hvad der gaar tabt øjeblikkelig, kan meget vel komme til at række langt ind i Fremtiden. Den Dag, Baandene løses mere, end de er løst i Øjeblikket i den store Verden, vil den Nation, der kommer bagefter, komme til at lide haardt derunder, og hvis vi fortsætter med dette, kommer vi bagefter. Derfor har Regeringen et stort Ansvar. Vidste den det ikke før, saa maatte den alligevel komme til at tænke over det, synes jeg, ved, hvad der er sket i den allersidste Tid. Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (P. Christensen) sagde i sin Ordførertale i Gaar, at der intet var sket i Verden, som kunde forandre vort Syn paa disse Forhold. Jeg synes dog, der sker noget. Der sker det, at en stærkere, men ikke smigrende Opmærksomhed om vore Forhold, vore Valutaforhold og vore økonomiske Forhold, Gang paa Gang i den sidste Tid er kommet frem i Udlandet. Store ansete Blade i Sverige, i England og andre Steder omtaler vore Forhold paa en for os lidet smigrende Maade, og fremtrædende Personligheder tager Gang paa Gang Ordet, kritiserer vort System og udtaler sig paa en for os efter min Mening meget skadelig Maade om vore økonomiske Forhold og vor Valutaordning.

Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet sagde i Gaar, at vi ikke kunde isolere os paa et Omraade som dette. Men det er netop det, vi gør. Den Ordning, vi holder krampagtigt fast ved, fører til, at vi isolerer os. Og det er ikke noget godt Omdømme, vi faar, naar kyndige Folk paa disse Omraader, Folk, der ogsaa kender vore Forhold, efterhaanden omtaler os som en Nation, der hjælpeløst er spundet ind i et Net,